

SREČANJA OTROŠKIH FOLKLORNIH SKUPIN V VZHODNI SLOVENIJI

MARIJA JURTELA

Ob koncu lanskega leta sem bila povabljena k spremljanju otroških folklornih skupin v sezoni 2007/2008 na širšem območju Maribora, Prlekije in Prekmurja. Takoj sem se vprašala, ali bom kos zahtevni nalogi spremljanja in vrednotenja otroških folklornih skupin na šestih območnih srečanjih, ki zavzemajo skoraj celoten del vzhodnoslovenskega ozemlja. A pobudo sem kljub začetnim pomislekom sprejela, v veliko pomoč pa mi je bil pripravljani sestanek strokovnih spremljevalcev srečanj otroških folklornih skupin, ki smo ga imeli v začetku februarja 2008 v Ljubljani.

Sama sem že dolgo let vodja otroške folklorne skupine in dobro poznam razmere, v katerih delujemo. Zato sem pri pogovorih po končanih srečanjih izhajala ravno iz dejstva, da dobro vem, koliko idej, truda, potrpljenja, dogovarjanj je potrebnih, da skupina sploh deluje, in koliko dodatnih prizadevanj, če hočemo doseči njeno nadpovprečno kakovost. Brez pomisleka lahko zapišem, da vodenje skupine zahteva celega človeka, rezultati pa so odvisni od njegovih prizadevanj in še od marsičesa, na kar vodje včasih ne moremo vplivati.

Pri folklornih skupinah, ki sem jih spremljala, sem vrednotila celotno podobo, pri tej pa upoštevala temeljno idejo, ki ji je skupina bolj ali manj uspešno sledila od začetka do konca odrske postavitve. Osnovnim idejam so se priključevale različne prvine izročila, ki so bile najpogosteje primerno izbrane, žal pa ne vedno dovolj kakovostno izvedene. Ob tem je bil za celosten vtis pomemben sproščen in prepričljiv odrski nastop in dogajanje, ki je bilo blizu otroški duši in njenemu dojemanju sveta. Nadalje je bilo pri vrednotenju programa pomembno ubrano petje in pri plesu občutek za ritem.

V zapisanem verjetno nisem povedala kaj bistveno novega, saj se s tem seznanjamo na številnih izobraževanjih, ki so namenjeni razvoju folklorne dejavnosti. A kljub temu se mi zdi pomembno, da se vedno znova sprašujemo, kaj je naš cilj, čemu naj sledimo in kako doseči ustrezno kakovostno raven. Prav gotovo z veliko dela in nujno potrebne discipline, čeprav je ukvarjanje s poustvarjanjem izročila naša pristočasna dejavnost. Brez dobrega obojestranskega sodelovanja tako vodje kot članov skupine zagotovo ni mogoče doseči tega, kar si vsi skupaj želimo.

Članica otroške folklorne skupine Osnovne šole Pesnica pri igri s kamenčki.
(Foto: Janez Eržen, regijsko srečanje otroških folklornih skupin, Ruše, 12. 5. 2008.)

Nastopi, ki sem jih spremljala, so pokazali, da imajo vodje

Otroška folklorna skupina Dvojezične osnovne šole Dobrovnik pri prikazu sejma.
(Foto: Janez Eržen, regijsko srečanje otroških folklornih skupin, Ruše, 12. 5. 2008.)

Član Otroške folklorne skupine Prežihovci iz Maribora.
(Foto: Janez Eržen, regijsko srečanje otroških folklornih skupin, Ruše, 12. 5. 2008.)

skupin dobre ideje in da znajo pripraviti zanimive odrske postavitve. Le v nekaj primerih se je zgodilo, da ideja ni bila primerno razvita, večkrat pa se je pokazala ne dovolj kakovostna plesna izvedba. Prevečkrat so bile pomanjkljivosti pri kostumski podobi, še posebej pri (potrebni ali odvečni) izbiri obuval. Kje so vzroki za te spodrsaljaje? Verjetno jih je več. Včasih na šoli ali v društvu ni možnosti, da bi za ustrezno delovanje skupine zagotovili dovolj denarja, težavo pa predstavlja tudi nepoznavanje in nerazumevanje nekdanjih oblačilnih razmer. Obstajajo sicer številna dela Marije Makarovič, a jih po eni strani vodje skupine premalo poznajo, po drugi strani pa se ta bolj kot z oblačenjem otrok ukvarjajo z oblačenjem odraslih. A dobrih zgledov, da skupine v sorazmerno kratkem času pridejo do ustrezne kostumske podobe, je v zadnjem času res veliko.

Moja najtežja naloga je bila odločitev o izboru skupin za regijsko srečanje, saj sem izmed štiriinpetdesetih morala izbrati največ deset skupin, ki so se predstavile v Rušah. Upoštevala sem sklep posveta s strokovnimi spremljevalci, da moramo skupine za predstavitev na regijskem srečanju izbrati izključno na podlagi kakovosti in ne na podlagi krajevne zastopanosti. Ker sem to delala prvič in večine skupin nisem poznala, sem izbor naredila v upanju, da je bil najboljši in najbolj primeren. Moja odločitev je bila skrbno pretehtana. Če ne bi bilo številčne omejitve glede izbora skupin, bi lahko izbrala še kakšno skupino. Ampak pravila igre so bila jasna in tega se moramo zavedati vsi, ki sodelujemo na srečanjih. Na regijski ravni je izbor še bolj neusmiljen, saj se na državno srečanje uvrsti

Starejša otroška folklorna skupina Krog iz Maribora z židano marelo. (Foto: Janez Eržen, regijsko srečanje otroških folklornih skupin, Ruše, 12. 5. 2008.)

le ena od dvajsetih skupin, ki delujejo na Slovenskem. Za folklorno dejavnost so pomembne prav vse. Nekatere so z izbori na regijska in državna srečanja še posebej nagrajene, a pomembno vlogo imajo v našem okolju lahko tudi tiste, ki jim vsako leto ne uspe pripraviti programa, ki bi bil z izborom še prav posebej pohvaljen.

Folklorna skupina Spominčice iz Druge osnovne šole Rogaška Slatina. (Foto: Janez Eržen, regijsko srečanje otroških folklornih skupin, Ruše, 12. 5. 2008.)